

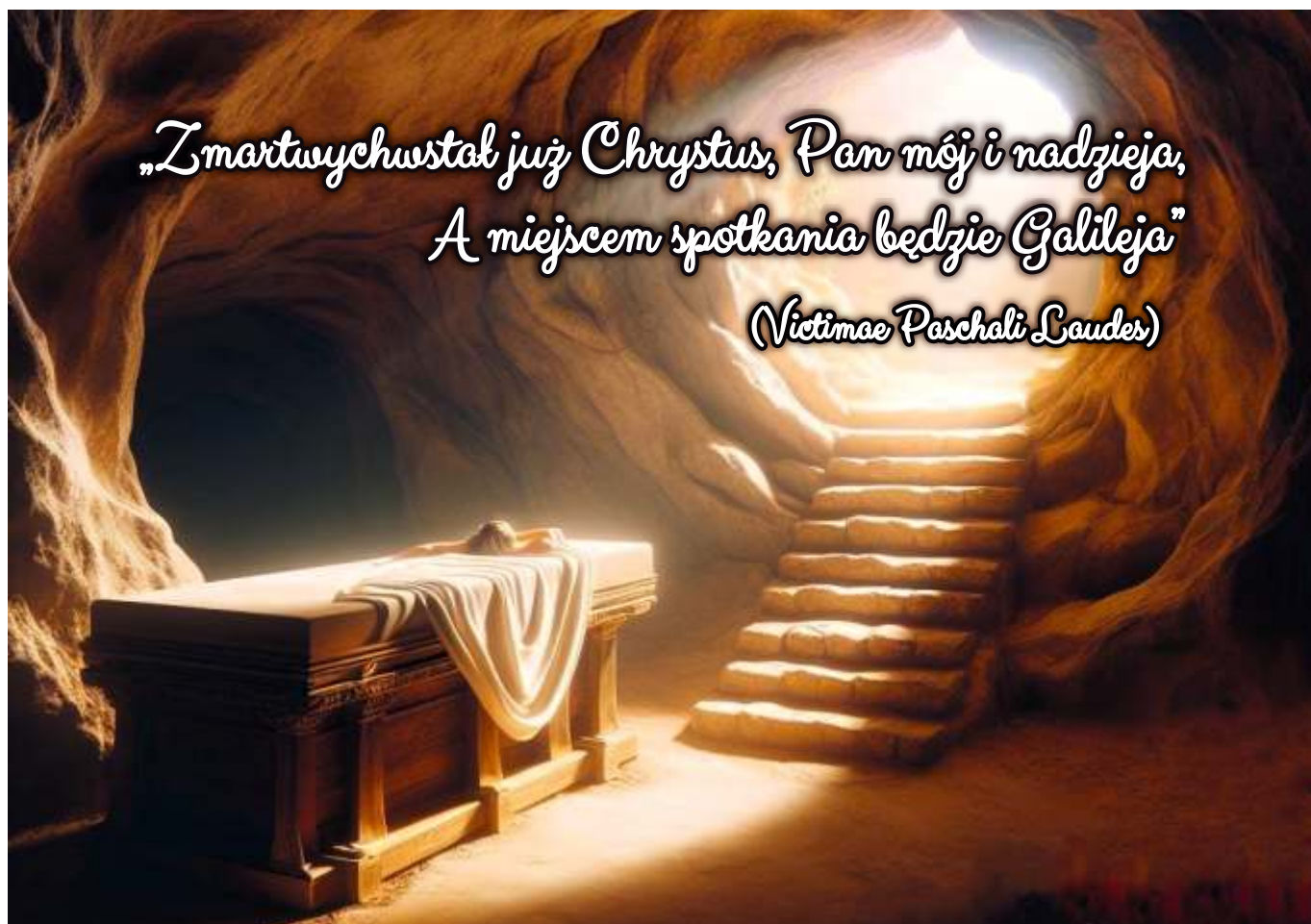

Głos Jana Chrzciciela

GAZETA PARAFII RZYMSKOKATOLICKIEJ PW. ŚW. JANA CHRZCICIELA W SONINIE

KWIECIEŃ 2025

NR 4/2025 (68)

*„Zmartwychwstał już Chrystus, Pan mój i nadzieja,
A miejscem spotkania będzie Galileja”
(Victimae Paschali Laudes)*

Drodzy Parafianie i Goście

Zmartwychwstał już Chrystus, Pan mój i nadzieja - słowa Wielkanocnej sekwencji niosą każdemu wierzącemu wielką nadzieję, że Chrystus Zmartwychwstał, to znaczy, że żyje! To znaczy, że można Go spotkać. Święta Wielkanocne są po to, by przeżyć właśnie takie spotkanie. Możemy być pewni, że Chrystus tego chce. Chce do nas mówić, działać w naszym życiu, i być tak blisko, że On dotknie nas a my dotkniemy Jego. Ta bliskość jest niczym innym tylko deklaracją miłości i źródłem niekończącej się nadziei. Życzymy Wam wszystkim, byście to samo pragnienie nosili w sobie, i by nie dawało nam ono spokoju, aż do tego momentu, gdy tak dalece otworzymy się na spotkanie z żyjącym Panem, że stanie się to faktem! Dobrych i owocnych w Bożą łaskę i ludzką życzliwość Świąt Wielkanocnych i każdego dnia po świętach kiedy odkrywać powinniśmy moc Jezusowego powstania z martwych.

*Wiemy, żeś zmartwychwstał, że ten cud prawdziwy,
o Królu Zwycięzco, bądź nam miłościnny. Amen. Alleluja!*

Kapłani posługujący w parafii

Program Uroczystości Wielkiego Tygodnia w 2025 roku

Niedziela Palmowa – 13 kwietnia

- Msza święta o godz. 7.30 z Godzinkami o Męce Pańskiej
- Msza święta o godz. 9.30 - rozpocznie się poświęceniem palm przy Grocie Miłosierdzia z uroczystą procesją do kościoła (jeżeli będzie sprzyjająca pogoda)
- Msza święta o godz. 11.00 - rozpocznie się poświęceniem palm przy Zabytkowym Kościele z uroczystą procesją do kościoła (jeżeli będzie sprzyjająca pogoda).
- Gorzkie Żale o godz. 15.00 – następnie Msza święta.

Wielki Poniedziałek – 14 kwietnia / Wielki Wtorek – 15 kwietnia / Wielka Środa – 16 kwietnia

- Msze święte o godz. 18.00.

Wielki Czwartek – 17 kwietnia

Przerwana na czas świąt zostaje peregrynacja Obrazu Serca Jezusowego, która zostanie wznowiona we wtorek po świątach.

- Msza Wieczerzy Pańskiej o godz. 18.00. Po Mszy św. przeniesienie Najświętszego Sakramentu do Ciemnicy. Adoracja do godz. 24.00. Zwyczajem lat ubiegłych po Mszy Wieczerzy prosimy zabrać do swoich domów chlebki i podzielić się nimi ze swoimi domownikami.

Za odśpiewanie lub odmówienie hymnu Przed tak wielkim Sakramentem pod zwykłymi warunkami: wyzbycie się przywiązania do grzechu oraz modlitwy: Ojcze nasz, Wierzę w Boga i dowolnej modlitwy w intencjach Ojca Świętego, zyskuje się odpust zupełny.

Wielki Piątek – 18 kwietnia

Jest to dzień postu ilościowego i jakościowego. W Wielki Piątek obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych (wszystkich, którzy ukończyli 14 rok życia) oraz post ilościowy (wszystkich, którzy ukończyli 18 rok życia, a nie rozpoczęli 60 roku życia).

To dzień upamiętniający w Kościele katolickim mękę i śmierć na krzyżu Jezusa Chrystusa. Post ma nas przygotować na duchowe przeżycia, oczyścić, być formą pokuty. Postem nazywa się również dobrowolnie podjęte postanowienia, w których odmawiamy sobie określonych przyjemności, rodzajów jedzenia albo ograniczamy jego ilość. Zgodnie z kanonami 1251-1252 Kodeksu Prawa Kanonicznego w Wielki Piątek obowiązuje wstrzemięźliwość (nie spożywa się pokarmów mięsnych) i post ścisły (ilościowy).

Mimo tego przepisu rodzice powinni zatroszczyć się, aby również dzieci były wprowadzane w autentycznego ducha pokuty. Zachęca się wiernych również do postu w Wielką Sobotę. Warto wspomnieć o jeszcze jednym rodzaju postu - eucharystycznego. Wiąże się z przygotowaniem do przyjęcia komunii św. Nie powinniśmy jeść (z wyjątkiem wody i lekarstw) na godzinę przed komunią świętą (zwolnieni z tej zasady są chorzy).

- Adoracja od godz. 8.00 do 24.00 (według zaproponowanego porządku).
- O godz. 8.00 w Wielki Piątek rano gromadzimy się na Ciemnej Jutrzni, czyli na modlitwie brewiarzowej o specjalnej, dostosowanej do dni Triduum, treści. Jest to nasz wyraz czuwania z Chrystusem, szukaniem Go, zgodnie ze starożytną myślą monastyczną, dla której odmawianie oficjum było dla mnicha przede wszystkim szukaniem Boga.
- Wyjazd do chorych obaj księża od godz. 9.00. Chorych, których nie odwiedzamy z racji pierwszego piątku miesiąca prosimy zgłaszać w zakrystii.
- Droga Krzyżowa o godz. 14.30. Po nabożeństwie rozpoczęcie Nowenny do Miłosierdzia Bożego.

- **Gorzkie Żale** (część pierwsza i druga) o **godz. 17.30**. Po liturgii Wielkiego Piątku trzecia część Gorzkich Żali.

- **Liturgia Męki Pańskiej o godz. 18.00**, po liturgii przeniesienie Najświętszego Sakramentu do grobu w dolnym kościele. Adoracja Krzyża w czasie liturgii dla wszystkich uczestników przy ołtarzy w górnym i dolnym kościele.

- Od Liturgii Męki Pańskiej aż do rozpoczęcia Wigilii Paschalnej przed Krzyżem klęka się podobnie jak przed Najświętszym Sakramentem.

Za adorację Krzyża w Wielki Piątek, pod zwykłymi warunkami: wyzbycie się przywiązania do grzechu oraz modlitwy: Ojcze nasz, Wierzę w Boga i dowolnej modlitwy w intencjach Ojca Świętego, zyskuje się odpust zupełny.

Wielka Sobota – 19 kwietnia

- **Adoracja przy Bożym Grobie od godz. 8.00 do Liturgii Paschalnej.**

- **Poświęcenie pokarmów wielkanocnych co pół godziny od godz. 9.00 do 12.00.**

- **godz. 15.00 – Nowenna do Miłosierdzia Bożego** w dolnym kościele.

- **Wigilia Paschalna o godz. 20.00** w kościele. Prosimy o przyniesienie świec.

Za odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych w Wielką Sobotę, pod zwykłymi warunkami: wyzbycie się przywiązania do grzechu oraz odmówienie modlitwy: Ojcze nasz, Wierzę w Boga i dowolnej modlitwy w intencjach Ojca Świętego, zyskuje się odpust zupełny.

Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego – 20 kwietnia

- **Rezurekcja o godz. 6.00.** Chorągwie na procesji niosą Panowie z Ochotniczej Straży Pożarnej. Feretrony: Panie z Koła Gospodyń Wiejskich; Członkowie Zespołu Sonina; Młodzież

- **Msze święte 9.30, 11.00.** Nie ma Mszy popołudniowej.

- **Godz. 15.00** – wystawienie Najświętszego Sakramentu do godz. 16.00 z Nowenną do Miłosierdzia Bożego.

Poniedziałek Wielkanocny – 21 kwietnia

- **Msze święte: 7.30, 9.30, 11.00.** Nie ma Mszy świętej popołudniowej.

- **Godz. 15.00** – wystawienie Najświętszego Sakramentu do godz. 16.00 z Nowenną do Miłosierdzia Bożego.

Przez cały tydzień w oktawie wielkanocnej w naszej parafii **nowenna do Bożego Miłosierdzia**, którą rozpoczynamy wystawieniem i adoracją Najświętszego Sakramentu **od godz. 15.00**. O godz. 15.30 – nowenna, następnie **Msza święta o godz. 16.00**. Po Mszy świętej zmiana obrazu Serca Jezusowego.

- W oktawie Bożego Miłosierdzia nie będzie Mszy świętej o godz. 18.00.

- **25 kwietnia** w piątek nie obowiązuje wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. W tym dniu w Leżajsku rozpocznie się Spotkanie Młodzieży Archidiecezji Przemyskiej.

Niedziela Miłosierdzia – 27 kwietnia

- **Msze Święte o godz. 7.30; 9.30; 11.00 oraz 16.00.**

- **Po Mszy świętej o godz. 11.00**, zapraszamy parafian na cmentarz parafialny do **modlitwy za zmarłych parafian.**

- **Od godz. 15.00 do 16.00. Godzina Miłosierdzia** przed Najświętszym Sakramentem.

- Wszystkich zbierających jałmużnę Wielkopostną prosimy o przyniesienie skarbonki „Caritas”.

Za odmówienie Koronki do Bożego Miłosierdzia w Niedzielę Miłosierdzia w kaplicy lub w kościele wobec Najświętszego Sakramentu, pod zwykłymi warunkami: wyzbycie się przywiązania do grzechu oraz modlitwy: Ojcze nasz, Wierzę w Boga i dowolnej modlitwy w intencjach Ojca Świętego, zyskuje się odpust zupełny. Chorzy ten odpust mogą zyskać poza kościołem.

**Adoracja Najświętszego Sakramentu
przez rodziny naszej parafii
w czasie Triduum Paschalnego w roku 2025**

Godziny adoracji	Numery domów
WIELKI CZWARTEK	
20.00 - 21.00	1 - 30
21.00 - 22.00	31 - 60
22.00 - 23.00	61 - 90
23.00 - 24.00	młodzież
WIELKI PIĄTEK	
8.00 - 9.00	Ciemna Jutrznia dla chętnych
9.00 - 10.00	91 - 120
10.00 - 11.00	121 - 150
11.00 - 12.00	151 - 180
12.00 - 13.00	212 - 240
13.00 - 14.00	240B - 270
14.00 - 15.00	Droga Krzyżowa
15.00 - 16.00	Nowenna do Bożego Miłosierdzia
16.00 - 17.00	271 - 300
17.00 - 18.00	301 - 330
18.00 - 20.00	Liturgia Wielkiego Piątku
20.00 - 21.00	331 - 360
21.00 - 22.00	360A - 379
22.00 - 23.00	380 - 395C
23.00 - 24.00	396 - 419A
WIELKA SOBOTA	
8.00 - 9.00	420 - 449F
9.00 - 10.00	poświęcenie pokarmów
10.00 - 11.00	poświęcenie pokarmów
11.00 - 12.00	poświęcenie pokarmów
12.00 - 13.00	450 - 482B
13.00 - 14.00	483 - 489N
14.00 - 15.00	490 - 493D
15.00 - 16.00	Nowenna do Bożego Miłosierdzia
16.00 - 17.00	493E - 495N
17.00 - 18.00	496 - 506
18.00 - 20.00	510 - 601
20.00 - 22.00	Liturgia Wielkiej Soboty

Dawne zwyczaje wielkanocne

Na przestrzeni dziejów społeczność wiejska tworzyła nie tylko dobra materialne ale i kulturowe takie jak zwyczaje, obrzędy i tradycje, one tworzyły klimat XIX i XX wiecznej wsi. Były one i są związane z cyklem roku liturgicznego, zawarciem małżeństwa, chrztem dziecka, pogrzebem lub z zjawiskami przyrody.

W każdym regionie naszego kraju posiadały swoją oryginalność, ale bywało tak, że przenikały się wzajemnie, a niektóre funkcjonowały w całej Polsce.

Co z dawnych obrzędów i zwyczajów pozostało nam ludziom XXI wieku?

Święta Bożego Narodzenia minęły, szczodry wieczór był ostatnim wieczorem z okresu Godów, a w dzień drugiego lutego w święto Matki Bożej Gromnicznej poświęcono gromnice, by zabrać je do domów i od nich rozpaść domowe ognisko, z zapaloną świecą obejść domostwo wierząc w przemożną opiekę Maryi, w czasie burzy postawić w oknie by chroniła od gromu, włożyć w rękę konającego by oświeciła drogę do wieczności - tak pozostało do naszych czasów we wszystkich regionach naszego kraju.

Poświęcono gromnice, ale jeszcze do wtorku poprzedzającego Środę Popielcową i Post nigdzie nie obyło się bez zabaw, pochodów przebierańców i powszechnej wesołości - szczególnie na wsiach i małych miastach. W czasie wojny uległy zapomnieniu niektóre zwyczaje, część przetrwała w szczątkowej formie i to szczególnie na wsi. Mieszkańcy naszego regionu postanowili niektóre obrzędy kultywować i odtwarzać z ocalałych zapisów i ustnych przekazów.

Przed Wielkim Postem gospodynie czyściły naczynia kuchenne drzewnym popiołem, by w nich nie pozostała drobina tłuszczu. W spożywanych potrawach wszelkie tłuszcze wykluczano - tak było w regionach południowej Polski. Jeszcze w drugiej połowie XX wieku powszechną potrawą był żur, różnego gatunku kasze, śledzie, razowy chleb,

nieokraszona kapusta. Z biegiem lat Kościół zmienił surowość Postu.

Okres Wielkiego Postu rozpoczyna Środa Popielcowa - w tym dniu towarzyszy nam refleksja o śmierci i przemijaniu, zwłaszcza gdy przyjmujemy na głowę popiół symbol znikomości i marności.

W środę Popielcową wyrzucano z domów nie tylko śmieci, ale też resztki śledzi, robili to przeważnie młodzi chłopcy urządając sobie przy tym zabawę.

Uciążliwy post żegnany był symbolicznym „wieszaniem żuru” zwyczajem praktykowanym w naszym regionie jeszcze na początku XX wieku - zabrany gospodyni gar żuru przez młodych chłopców wylewany był na głowy zwabionych podstępem pod drzewo dziewcząt.

W tydzień poprzedzający Niedzielę Palmową po wsiach w okolicy Łańcuta od domu do domu chodzili mali chłopcy zwani „żakami”, pochodzili głównie z biednych rodzin. Nosili ze sobą pasyjkę i palmę. Recytowali taką rymowaną prosząc gospodynie o datki:

*Idzie nam tu idzie ta Kwietna Niedziela
będziemy witali Pana Zbawiciela
a czymże Go witać kwiateczków nie widać
sroga zima była kwiatki wymroziła
Panu Jezusowi nic nie zostawiła
Pan Jezus malutki pogubił pieluszki
a ja mu poznoszę,
a was gosposieńko o jajeczko proszę
Nie dacie jajeczka, dajcie gomóteczkę
wychwalać będziemy Świętą Panienczkę.*

Gospodynie całowały pasyjkę i obdarowywały chłopców jajkami i małymi gomółeczkami suszonego sera. Zwyczaj ten przetrwał w naszych okolicach do końca II wojny światowej.

Wielki Tydzień rozpoczyna się Niedziela Palmowa. W naszej obyczajowości to okres bogaty w liturgii Kościoła jak też w zwyczaje i obrzędy.

Palmy w naszym regionie posiadały kształt wiązanki ułożonej z gałązek roślin zimozielonych takich jak: jałowiec, cis, bluszcz, barwinek oraz świeżych gałązek wierzby z „kotkami”. Wszystko związane było łykiem wierzbowym - przestrzegano tego bardzo skrupulatnie. Palmie przypisuje się moce lecznicze, agrarne, życiodajne, ochronne. Poświęcone palmy używano do skrapiania ziarna przeznaczonego do siewu, uderzano nią bydło wychodzące pierwszy raz na pastwisko, święcono pole - część tych zwyczajów zachowało się do dziś.

Palma przetrwała do naszych czasów. Bardzo popularne są teraz palmy wileńskie w kształcie barwnych słupków. Przywędrowały one do Polski w czasie zawieruchy wojennej wraz z mieszkańcami Wileńszczyzny.

Wielki Czwartek to dzień szczególny, to pamiątka Ostatniej Wieczerzy Jezusa z Apostołami.

W czasie wieczornej liturgii przy ołtarzu milkną dzwonki zastąpione klaskaniem kołatek, milkną dzwony na wieży kościoła. Mimo powagi dnia to jeszcze pod koniec XX wieku mali chłopcy po wyjściu z kościoła biegali po placu kościelnym klaskając kołatkami. Skutecznie zabraniała tego służba kościelna, zwyczaj ten zniknął bezpowrotnie. W okolicach Przeworska wieczorem w Wielki Czwartek przygotowywano kukłę Judasza którą wieszano na drzewie.

W Wielki Piątek gromada chłopców uzbrojona w kije uderzając ją liczyła do trzydziestu. Ściągano ją wtedy z drzewa, wleczono nad rzekę, podpalano i wrzucano do wody. Zwyczaj ten został zakazany w 1991 przez władze administracyjne.

W podłańcuckich wsiach tradycją było, mówiąc językiem potocznym „chodzenie na

groby”. Mieszkańcy Soniny organizowali wyjazdy furmankami do parafii w Łańcucie, jechały całe rodziny. Nawiedzali też groby w Krzemienicy, Kraczkowej i Wysokiej. W parafii w Wysokiej mieszkańcy zgromadzeni przy Bożym Grobie śpiewali pieśni pasyjne przy akompaniamencie skrzypiec. Był to niespotykany sposób modlitwy i tylko w Wysokiej przetrwał do czasów powojennych.

Groby Chrystusa to prawdziwie polska tradycja. W całej Polsce przy grobach pańskich wystawiane są warty honorowe, które pełnią przeważnie strażacy i harcerze. Zwyczaj wystawiania straży grobowych jest obecnie najbardziej żywy w południowo-wschodniej Polsce w blisko 40 parafiach. Najbardziej ubogacone w stroje straże występują w okolicach Przeworska, Pruchnika, Grodziska.

Groby Pańskie w swej dekoracji i symbolice często nawiązują do ważnych wydarzeń w Ojczyźnie, choć najistotniejszym celem jest oddanie czci Chrystusowi.

Ważnym elementem przygotowań do święta Zmartwychwstania Pańskiego jest święcenie pokarmów w Wielką Sobotę. Ze względu na odległość parafii dawniej święcenie pokarmów na wsiach odbywało się przy kapliczkach lub w domach bogatych gospodarzy. W Soninie gromadzono się przy zabytkowym kościółku. Do poświęcenia przynosiło się całe świąteczne jadło w wielkich koszach i siewnicach wierząc, że w gospodarstwach będzie się dobrze wiodło. Z przyniesioną święconką nie wpuszczano do domu. Najpierw należało obejść trzykrotnie dom uderzając koszykiem w każdy węgieł domu, miało to zapewnić trwałość rodziny i domostwa. Święconkę zostawiano do jutra, by po uroczystej rezurekcji zasiąść do wielkanocnego śniadania. Poświęcone jadło układano na stole przybranym gałązkami bukszpanu i widłaka. Pierwsze miejsce na świątecznym stole zajmował baranek - symbol Chrystusa Zmartwychwstałego, kolorowe pisanki - symbol odradzającego się życia, chleb, małe suszone gomółeczki sera, wędliny, sól, chrzan, słodkie rodzyn-

kowe baby. Według zwyczaju przed rozpoczęciem świątecznego śniadania należało zjeść małą laseczkę chrzanu, do tego zmuszano również dzieci, a potem dzielono się jajkiem i spożywano żur wielkanocny. Spożywanym pokarmom przypisywano znaczenie kultowe i magiczne. Po uroczystym śniadaniu gospodarz brał święconą wodę i palmę, i skrapiał swoje zagony wierząc, że to uchroni jego uprawy od szkody.

Wielki Poniedziałek w naszej tradycji to dzień zwany „smigus-dyngus”. W tym dniu oblewali się wszyscy nawzajem, wierząc w słowa starego powiedzenia „gdzie się woda leje, tam się dobrze dzieje”. Miało to zapewnić dobre plony w czasie żniw, a oblane dziewczęta wierzyły w poprawę urody.

Zwyczaj przetrwał do naszych czasów jako tradycyjne zabawy w szczególności dzieci i młodzieży.

Idąc po śladach tego co zostawiła nam dawna obyczajowość polska, a szczególnie obyczajowość wsi, to zaledwie maleńki procent dawnych obrzędów, wierzeń i zwyczajów. Wiele z nich znikło bezpowrotnie, wiele odeszło w zapomnienie, pozostały jeszcze wspomnienia starszych ludzi i karty kronik.

Źródła:

- J. Uryga, *Rok polski*
- E. Ferenc, *Polskie tradycje świąteczne*
- K. Ruszel, *Leksykon kultury ludowej w Rzeszowskim*
- przekazy ustne

Maria Fleszar
Ewa Grad

Volto Santo z Manopello

*O Tobie mówi moje serce.
Szukam o Panie, Twojego Oblicza:
swego oblicza nie zakrywaj przede mną*

Manopello to maleńkie sześćtysięczne miasteczko leżące w Abruzji u podnóża góry Majella. To tutaj właśnie, w niewielkim marokańskim kościółku - sanktuarium Volto Santo - przechowywane jest święte Oblicze Chrystusa Zmartwychwstałego.

Niezwykła tkanina przyciąga rzesze wiernych pragnących pomodlić się w tym miejscu. Od XVII wieku strzegą jej zakonnicy. Jest to płótno, którym przykryto twarz Chrystusa po złożeniu do grobu. Widnieje na nim wizerunek Jezusa, o którym mówi się, że jest niemalowany ludzką ręką, ale odbiciem twarzy, które powstało w jednym momencie – w chwili zmartwychwstania Chrystusa. Tkanina powstała z bisioru, czyli materiału najbardziej cenionego przez starożytnych. Powstaje on z małż wydobywanych z Morza Śródziemnego o nazwie Pinna Nobilis. Jest to materiał bardzo

trwały, przezroczysty, nie przyjmujący żadnego barwnika, a więc nie da się na nim nic namalować. Jak więc wyjaśnić portret Chrystusa? Jest to rzecz, której nie da się naukowo wytłumaczyć. Nie ma tu żadnych śladów farby, ani działania ludzkiej ręki. Brak także śladów ludzkiej krwi, potu czy osocza. Chrystus nań widoczny sprawia wrażenie dopiero co obudzonego ze snu, który przez lekko uchylone wargi czerpie powietrze. Gdy się tu stoi brak słów, by opisać wszystkie uczucia rodzące się w sercu. To koniecznie trzeba zobaczyć. Najstarszy dokument potwierdzający

obecność bezcennej chusty pochodzi z 1645 roku. Ojciec kapucyn Donato da Bomba opisuje w nim dzieje Volto Santo na przestrzeni stu lat. Możemy się dowiedzieć, że na skutek kradzieży i złego przechowywania Chusta uległa w tym czasie poważnym zniszczeniom. Uratował ją doktor Donato Antonio de Fabritiis, który w ostateczności zdecydował, aby oddać relikwie oo. Kapucynom. Ci zaś rozpięli płótno na ramach z drewna orzechowego umieszczając je pomiędzy dwiema szybami w przepięknej srebrnej monstrancji. Aż do lat trzydziestych ubiegłego wieku obraz ten przechowywany był w półmroku w bocznej kaplicy kościoła. W ciemnościach oblicze wyglądało jak kawałek ciemnego, czarnego płótna. Dziś już jest odpowiednio wyeksponowane i doświetlone w głównym ołtarzu kościoła. Emanuje bogactwem barw i odcieni ukrytych we wnętrzu niezwykle cienkich włókien, z których powstała tkanina. Dzięki grze światła obraz sprawia wrażenie jakby był żywy.

Święte Oblicze mogło pozostać tajemnicą do naszych czasów tylko dlatego, że włoskim mieszkańcom miasteczka z dawien dawna wystarczała legenda według, której zostało ono przyniesione przez anioła w roku 1506. Oto historia wychodzi na jaw, kiedy pewnego dnia do miasteczka przeprowadza się zakonniczka Blandina Paschalis Schlomer, a za nią podążają niemiecki historyk sztuki jezuita Heinrich Pfeiffer i dziennikarz Paul Bade, będący jednocześnie autorem książki pt. *„Boskie Oblicze. Całun z Manoppello”*. Dzięki tej trójce rozpoczyna się współczesna historia Volto Santo. Opublikowane przez nich wyniki badań wskazują, że wizerunek Chrystusa z Chusty został skradziony z Bazyliki św. Piotra w Rzymie i jest całkowicie zgodny z wizerunkiem twarzy Jezusa z Całunu Turyńskiego, jak i z Chustą z Oviedo w Hiszpanii. Oblicze na pewno nie jest dziełem człowieka, a szczególną ikoną – Acheiropitem, czyli obrazem zesłanym z nieba. Na podstawie zebranych badań z całą pewnością

można stwierdzić zatem iż Volto Santo jest autentycznym wizerunkiem naszego Zbawiciela. Inaczej zwane jest też Chustą św. Weroniki i należy do grupy najcenniejszych relikwii chrześcijaństwa. W ciągu stuleci przez Jerozolimę i Konstantynopol relikwia dotarła do Rzymu, gdzie była pokazywana wiernym. Jednak w 1506 roku podczas prac remontowo-budowlanych w Bazylice została skradziona. Dowodem zaś na to są puste ramy przechowywane w skarbcu Watykanu.

Siostra Blandina miała jak wspomniano wyżej niemały udział w udowodnieniu autentyczności tego świętego wizerunku. Zastosowała przy tym specjalną metodę suprapozycji. Poprzez nakładanie na siebie przeźroczystych folii z Całunem Turyńskim i Obliczem z Manoppello udowodniła, że zachodzące na siebie obrazy przedstawiają tę samą Osobę. Świadczy o tym zgodność wszystkich proporcji, nie wyłączając ran. Obrazy uzupełniają się wzajemnie przez co stają się jeszcze bardziej wymowne. Należy jednak pamiętać, że Całun Turyński jest obrazem Pasji, męki i śmierci Zbawiciela, a Volto Santo to relikwia Zmartwychwstania. Zakonnica ujawniła także niezwykle podobieństwo innych Chrystusowych ikon, wysuwając tezę, że mogło być tak, że oba wizerunki były dla artystów pierwszych wieków chrześcijaństwa pierwowzorami autentycznych obrazów Chrystusa.

Nasz papież Jan Paweł II znał wyniki badań nad Chustą z Manoppello, jednak choroba uniemożliwiła mu pielgrzymkę do małego Sanktuarium. Odwiedził je za to jego następca – nieżyjący już papież Benedykt XVI. W czasie pobytu w tamtym miejscu powiedział, że szukanie Oblicza Jezusa musi być pragnieniem wszystkich chrześcijan. Niech więc w myśl tych słów spełni się pragnienie Ojca Świętego. Szukajmy wciąż na nowo Oblicza Zmartwychwstałego Pana.

Chrystus Zmartwychwstał, Prawdziwie Zmartwychwstał.

Parafia Rzymskokatolicka Sonina

pw. św. Jana Chrzciciela

Sonina 177, 37-100 Łańcut

tel. 17 224 15 39

e-mail: sonina@przemyska.pl

www.sonina.przemyska.pl

NIP 815 139 56 73 REGON 040039933

Kancelaria parafialna

czynna po każdej mszy św.

z wyjątkiem niedziel, uroczystości
i świąt kościelnych

W sprawach pilnych dzwonić pod numer:
502 586 965

Konto na remont kościołów: BS w Łańcutcie
nr konta: 81 9177 0008 2001 0005 0685 0002

Parafialny program peregrynacji Obrazu Najświętszego Serca Jezusowego

Lp.	Nazwisko	Data	Dzień
1	Dubiel	1.05.2025	czwartek
2	Jędrejasz	2.05.2025	piątek
3	Nycz	3.05.2025	sobota
4	Ruszczak	4.05.2025	niedziela
5	Babiarz	5.05.2025	poniedziałek
6	Czado	6.05.2025	wtorek
7	Kula	7.05.2025	środa
8	Babiarz	8.05.2025	czwartek
9	Kuźniar	9.05.2025	piątek
10	Żeglińscy	10.05.2025	sobota
11	Niegowska	11.05.2025	niedziela
12	Lalowicz	12.05.2025	poniedziałek
13	Jamróż	13.05.2025	wtorek
14	Nycz	14.05.2025	środa
15	Szpunar	15.05.2025	czwartek
16	Gut	16.05.2025	piątek
17	Magoń	17.05.2025	sobota
18	Sebzda	18.05.2025	niedziela
19	Rachwał	19.05.2025	poniedziałek
20	Korta	20.05.2025	wtorek
21	Hadław	21.05.2025	środa
22	Szupernak	22.05.2025	czwartek
23	Balawender	23.05.2025	piątek
24	Świdorski	24.05.2025	sobota
25	Buż-Kwiatek	25.05.2025	niedziela
26	Duć	26.05.2025	poniedziałek
27	Szymański	27.05.2025	wtorek
28	Paśko	28.05.2025	środa
29	Kocha	29.05.2025	czwartek
30	Bester	30.05.2025	piątek
31	Bieniasz	31.05.2025	sobota

17 grudnia 2023 r. w naszej parafii rozpoczęła się Peregrynacja Obrazu Najświętszego Serca Pana Jezusa, która stanowi również przygotowanie do zaplanowanej na rok 2026 konsekracji kościoła.

Obraz nawiedzał będzie każdą z rodzin, która potwierdzi chęć jego przyjęcia. Codziennie na Mszę świętą wieczorną, a w niedzielę na Mszę Świętą o godz. 15.00, zapraszamy rodziny, które w danym dniu przyjmują lub odprowadzają obraz.

Obrzęd przekazania następować będzie po powrocie z Mszy Świętej do domów, pod przewodnictwem kapłana. Rodzina przekazująca obraz wraz z kapłanem przynosi go do domu swoich sąsiadów. Następuje krótka modlitwa, po której rodzina ta powraca do swego domu.

Zachęcamy, aby na dzień nawiedzenia naszego domu zaprosić wszystkich, którzy w nim mieszkali. Warto zaprosić bliskich z rodziny. Zachęcamy także, aby w czasie nawiedzenia domu w gronie rodzinnym odmówić wspólnie poranny i wieczorny pacierz, różaniec, Apel Jasnogórski, litanię do Najświętszego Serca Pana Jezusa, koronkę do Bożego Miłosierdzia, Anioł Pański lub inne modlitwy.

Jest takie miejsce w Ziemi Świętej....

Bazylika Grobu Świętego - kiedyś na miejscu wybudowanej dziś świątyni znajdował się kamieniołom nazywany „Miejscem czaszki”. Na początku IV wieku, gdy chrześcijaństwo było już w Rzymie religią oficjalną, cesarz rzymski Konstantyn Wielki i jego matka św. Helena chcieli upamiętnić miejsce ukrzyżowania Jezusa. Wtedy jerozolimską wspólnotę chrześcijańską bez wahania wskazała właśnie to miejsce. Stała na nim wówczas świątynia Afrodyty, którą Konstantyn rozkazał zburzyć, aby na jej miejscu wznieść chrześcijański kościół. Świątynia jednak została zburzona w 614 roku przez Persów, którzy zniszczyli w Jerozolimie wszystkie chrześcijańskie obiekty. Po odbudowie los ponownie jej nie oszczędzał. Najpierw uległa spaleni, a następnie legła w gruzach w wyniku trzęsienia ziemi. Tak jak wygląda dziś, odbudowano ją w II połowie XX wieku.

Ta bazylika służy dziś wyznawcom wielu obrządków, a centralnym jej miejscem są: Kamień Namaszczenia, gdzie położono ciało Chrystusa po zdjęciu z Krzyża i grób Jezusa.

Emaus - wioska oddalona około 11 kilometrów od Jerozolimy. To tutaj ukazał się Chrystus uczniom po swoim Zmartwychwstaniu. Dziś w tym miejscu stoi świątynia, ale bardzo długo uczeni zastanawiali się nad wyznaczeniem dokładnego miejsca objawienia. Ostatecznie w roku 1861 udało się uzyskać kompromis co do lokalizacji wydarzenia. W 1902 roku wzniesiono tu bazylikę św. Kleofasa, której fasadę zdobi wizerunek Jezusa z apostołami.

KĄCIK DLA DZIECI i nie tylko...

Góra Błogosławieństw - znajduje się na brzegu Jeziora Galilejskiego, w sąsiedztwie miasta Kafarnaum. W tym miejscu Jezus wygłosił Kazania na Górze, których częścią jest osiem błogosławieństw. Można zobaczyć tu wspaniałe ogrody pielęgnowane przez franciszkanów. Jest też świątynia wzniesiona w 1936 roku na ruinach kościoła z IV wieku. Bazylika ma kształt ośmioboku i nawiązuje do liczby błogosławieństw. Góra od wieków była uważana za miejsce mistyczne.

„Nadzieja jest najcenniejszą towarzyszką życia”

PODZIĘKOWANIE

otrzymuje

PARAFIA PW. ŚW. JANA CHRZCICIELA W SONINIE

W imieniu Fundacji Podkarpackie Hospicjum dla Dzieci
oraz naszych Podopiecznych składamy serdeczne podziękowania za udział w akcji
»POLA NADZIEI WIOSNA 2025«.

Kwota zebrana podczas zbiórki w dniu 23 marca to: **9.222,37 zł**

Wyrażamy nadzieję, że nasza współpraca będzie kontynuowana w przyszłości i zaowocuje
uśmiechem na twarzach naszych małych Pacjentów.

Otwarte serce przyjaciół Fundacji jest największym
darem, jaki możemy dać naszym Podopiecznym.

Zespół Podkarpackiego
Hospicjum dla Dzieci
FUNDACJA
PODKARPACKIE HOSPICIUM DLA DZIECI
35-301 Rybnik, ul. Lwowska 132
tel./fax: 17 851 10 10 / 17 851 10 11
NIP 813-34-76-177 REGON 140149899
KRS 0000268120

Fundacja Podkarpackie
Hospicjum
dla Dzieci

7. ROWEROWA PIELGRZYMKA

z Przemyśla na Jasną Górę

11-15
lipca
2025

ZAPISY i DODATKOWE INFORMACJE

667 750 227

dubiecko@przemyska.pl

ZAPISY DO KOŃCA CZERWCA - Liczba miejsc ograniczona!